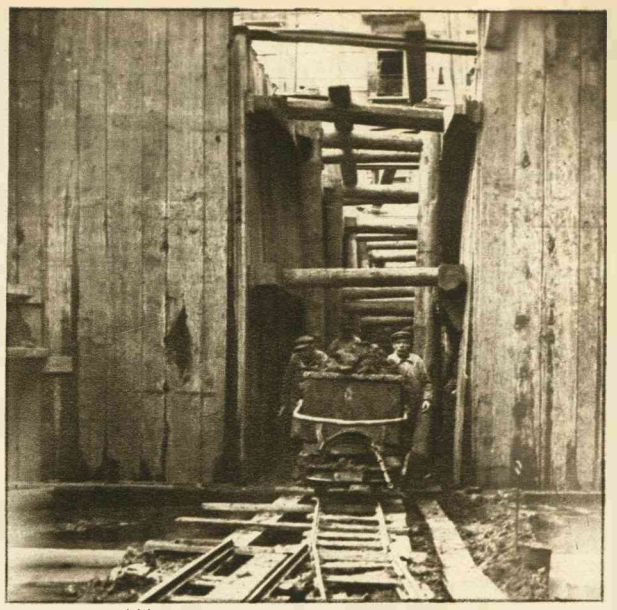

AMSTELVEEN'S NIEUWE BURGEMEESTER.

Verleden week had de plechtige inhuldiging plaats van den nieuwen burgemeester van Amstelveen, den heer Colijn, broeder van den oud-minister Colijn. In het midden op de foto de nieuwe burgemeester (met ambtsketen om); (x) de oud-minister Colijn.

NIEUWE RIOLEERINGEN.

Aan de Jacob-Catskade te Amsterdam worden nieuwe rioleeringen gelegd. Van den omvang van dit werk geeft bovenstaande foto eenig idee.

(Vervolg van pag. 11).

„urkjes eens te allen kant, doodsbenauwd of die er ook van gekreukeld waren, en rekten zich dan toch maar weer eens uit, want. . . . ze verveelden zich.

Het was een heele poos stil. En in die stilte rees in al haar gouden majesteit de zon omhooge, hooger en hooger, de zon, de eeuwige weldaad, het eeuwige leven en het eeuwige geluk van het poovere menschenvolk. En de zeven arme stakkers kregen er een beetje pijn van in hun stadsmenschenhoofd. Het was geèn pleizier meer. Integendeel. Ze konden het mekander niet meer verbergen. Zij waren geen menschen voor buiten. En dan. . . . gunst, zoo lang waren die paar vrije dagen niet; van den tweeden was er nu al een heel stuk zoek. Dit laatste bracht Verbeek onder woorden, en met eenig aarzelen vielen de anderen hem bij.

„Als we nou opstappen, kenne we nog gezellig ergens gaan zitten voor den eten", opperde Hulle.

„Hè ja", riepen de meisjes.

„Bij Janne in „Het goue Hondje", stelde er een voor.

„Ja, ja, dan late we de electrische piano spele."

„Of bij Moeke om de hoek. Die laat vandaag aldoor de grammophoon afloopen."

„Ja, ja," stemden allen in, „bij moeke."

„Zalig, zalig, de grammophoon."

„Die fijne nieuwe wals van tra-ra-ri-ra-ri", zei en neuriede er een.

„En dan spele wij een partijtje biljart van vijftig punte", stelde Hulle zijn vrind voor.

„En wij drinke 'n persicootje", beraamden de juffrouwen Hulle en Verbeek.

„Goed, goed, dan loopt alles toch nog pleizierig af," zei Verbeek vroolijk, en wreef zijn handen, „'t is alleen jammer, dat we daar niet eer op gekomme benne."

„Vanmorgen ? Zoo vroeg was er toch nog niks ope geweest," troostte Hulle hem, „nee, d'r is nog niet zoo heel veel verlore, als we tenminste nou direk opstaan."

En hij gaf het voorbeeld. Allen volgden het op, en vroolijker dan men gegaan was, werd de terugtocht aanvaard. De moeheid was vergeten, de teleurstelling was men te boven, en vol geestdrift in gaandeweg sneller tempo wandelden de dauwtrappers terug naar de stad, die hun wereld en hun al was, de stad, die zij nooit hadden moeten verlaten voor wát dan ook. Het was een vergissing geweest, dien morgen, doch een vergissing welke gelukkig nog vrijwel te herstellen was.

En zij herstelden haar. In sneller en sneller tempo wandelden ze voort, vroolijker en spraakzamer naarmate ze de stad en hun straatje en het kroegje en de grammophoon en het biljart en het glaasie Persico naderden, vroolijker en spraakzamer naarmate zij zich henenspoedden van de heerlijke wijdopen zalige wereld van akkers en stroomen, van bloemen en boomen, van wilde weelde en goddelijk gouden zonneschijn.

Ze liepen zoo snel alsof ze een boozen vijand ontvluchtten en de reeds aanwassende zomerwarmte deed hen danig transpireeren. Maar ze achtten geen benauwdheid en geen vermoeienis, geen inspanning was hun te groot, met het ééne begeerde doel lokkend voor oogen: de stad en hare heerlijkheden.

Het begeerde doel werd bereikt in nog minder tijd dan men zich had voorgesteld. Reeds om elf uur zat het troepje van zeven menschen in het gezellige gelagkamertje van Moeke, elk met een glaasje voor zich, de mannen speelden biljart, de grammophoon speelde de nieuwe wals, en iedereen had een pret van heb ik jou daar. Wel was het wat erg warm in het kleine hokje, zoodat de dauwtrappers nog al erg benauwd waren, maar vóór wat hoort wat, en ze hadden voor al die gezelligheid wel een natten rug over. Het was botertje tot op den bodem. Niets stoorde de lekkere feestvreugd. Alleen, ja, alleen even de gedachte aan . . . het tijdverlies van dien morgen. Als ze alles vooruit geweten hadden, waren ze er niet in geloopen. Dat was voor eens en voor goed. Maar bij het tweede glaasje verdween de laatste spijt om het tijdverlies, dat die zotte inval van een morgenwandeling buiten hun bezorgd had, en was de feestvreugd volkomen. Gelukkig maar, want de vrije-dagen liggen voor 'n mensch maar niet voor het opscheppen.

Job Steynen.

EEN DERTIGJARIG JUBILEUM.

Verleden week herdacht de Amsterdamsche Gymnastiekvereeniging „Kracht en Vlugheid" haar dertigjarig bestaan met een schitterend geslaagd feest in de Koningszaal van Artis.

Voor onze jeugdige Lezers.

Bij dit nummer zullen jelui de eerste serie plaatjes gevoegd vinden, die bestemd zijn ingeplakt te worden in het tweede deel van het Gedenkboek van den Oorlog voor de Jeugd. — Wij raden aan, dit tweede deel, dat wij tegen den prijs van **ƒ 0.40** verkrijgbaar stellen, ten spoedigste aan te vragen, daar dit de zekerste wijze is, om de plaatjes bijeen te houden. Dit is vooral noodig, omdat wij in verband met de hooge papierprijzen niet beloven kunnen, later nog complete stellen plaatjes te leveren. Bovendien — ze komen eerst tot hun recht, wanneer ze het verhaal illustreeren, dat de heer Piet Hoorweg voor dit boek schreef. Hoe aardig en boeiend hij dit kan, herinnert ge u nog wel van het eerste deel.

Vraag dus uw ouders maar spoedig het te mogen bestellen.

DE SNEEUWBAL VOOR DE KRIJGSGEVANGENEN VAN ALLE LANDEN.

Er heeft zich te 's-Gravenhage een comité gevormd om door middel van een sneeuwbal gelden in te zamelen door het geheele land om hulp te verleenen aan alle krijgsgevangenen van alle oorlogvoerende staten. Binnen enkele dagen gaat de eerste zending goederen naar deze krijgsgevangenen. Hiervoor werd een bedrag van f. 25.000 uitgetrokken. De soldaten krijgen òf een pak met ondergoed, een pijp, een spel of iets dergelijks, of een pak met eetwaren. Links: de balzaal van het paleis op den Kneuterdijk ingericht als expeditie lokaal. Rechts: De dames van het comité aan het werk. Op deze foto ziet men o.a. mevr. Cort van der Linden en mevrouw Loudon, resp. echtgenooten van den minister van Binnen- en Buitenlandsche Zaken. (*foto's „Rembrandt"*.)

NEDERL. ROTOGRAVURE-MAATSCHAPPIJ, LEIDEN.